

forslaget Nr. 27, hvor et Flertal foreslaar at Indenrigsministeren paa Andragende, skal kunne tillade ikke blot unge mandlige Arbejdere, som ere fyldte 15 Aar, at arbejde i Tiden mellem Kl. 8 Aften og 6 Morgen, hvad der ellers er forbudt, hvis det skønnes at være nødvendigt for deres faglige Uddannelse, men ogsaa kan give Tilladelse til kvindelige Arbejdere i samme Alder. Man ønsker saa ved Ændringsforslaget Nr. 28 fastslaet, at disse Dispensationer kun skulle kunne tildeles i et i Tilladelsen nærmere fastsat Omfang.

Dernæst er der ved Ændringsforslaget Nr. 30 af et Mindretal foreslaaet, at det ikke, som Forslaget gaar ud paa, skal kunne forbydes kvindelige Arbejdere over 18 Aar at deltage i visse Arter af Arbejde, som Fabriktilsynet finder særlig anstrengende eller skadelige for Sundheden. Dette Mindretal mener, at disse kvindelige Arbejdere i den Henseende bør være ligestillede med mandlige Arbejdere, og at det altsaa kun skal forbydes dem at deltage i slige Arbejder, saa længe de ere under 18 Aar.

Jeg kommer derefter til Ændringsforslagene Nr. 32 og 33, til hvilke knyttede sig Nr. 55 og 56. De angaa det meget omtalte Kvindearbejde mellem 10 Aften og 5 Morgen, som efter Lovforslaget skal være forbudt. Et Flertal — jeg husker ikke paa hvor mange Medlemmer, men det er mange — er af den Mening, at Kvinder bør have fri Bestemmelsesret med Hensyn til, om de ville arbejde om Natten eller ej, at de altsaa ogsaa i den Henseende bør ligestilles med voksne mandlige Arbejdere. Mindretallet, som ikke deler den Opfattelse, har udførligt motiveret dette i Betænkningen, hvortil jeg paa Grund af det store Flertal, som foreslaar, at Bestemmelsen skal udgaa af Loven, skal indskrænke mig til at henvise. Jeg maa maaske have Lov til at nævne, at en ikke uvæsentlig Grund er den, at Danmark har tiltraadt en Overenskomst mellem Sverige, Tyskland, Østerig-Ungarn, Svejts, Frankrig, Portugal, Holland, Belgien og Luxemborg om Forbud mod saadant Kvindearbejde, at de andre Lande have ratificeret denne Overenskomst, som fandt Sted i Bern 1906, men at Danmark har forbeholdt sig Lovgivningsmagtens Tiltræden af de officielle befuldmægtigedes Underskrift. Det forekommer os under disse Omstændigheder, at man ogsaa af den Grund burde følge Regeringens Forslag i saa Henseende, ogsaa noget under Hensyn til, at vi vel nok kunne være klogere end visse andre, men dog vel egentlig ikke kunne gøre

Krav paa at være klogere end næsten hele den øvrige Verden paa et saadant Omraade. Hvad de reelle Grunde angaar, skal jeg altsaa henvise til Udvalgets Betænkning. For Resten er det jo ikke mange Personer, det endnu drejer sig om, det er kun 3—400 Kvinder, der arbejde om Natten, saa det vil jo ikke være saa indgribende, om der paa dette Tidspunkt blev udstedt et Forbud i den Retning. Jeg maa endvidere have Lov til at gøre opmærksom paa, at vi, som ere af den Mening, at Regeringsforslaget i denne Henseende bør følges, have ved Ændringsforslag Nr. 56 til § 50 stillet et Forslag om, at disse henved 400 Kvinder, som nu arbejde om Natten, skulle have Lov til at vedblive dermed uden den i Lovforslaget foreslaaede Begrænsning af to Aar, altsaa i en ubegrænset Tid, saa at de for deres Levetid ville faa en Slags Monopol paa at arbejde om Natten.

Med Hensyn til Lovforslagets § 26 er der et Flertal, som ikke har ønsket at indgaa paa den paagældende Paragraf, og derfor stiller Ændringsforslag Nr. 34 og det dertil hørende Ændringsforslag Nr. 37. Regeringen foreslaar, at Indenrigsministeren skal være berettiget til at indskrænke Arbejdstiden for alle Arbejdere i sundhedsfarlige Virksomheder. Flertallet, hvortil jeg selv hører, ønsker ikke at gaa ind derpaa, og dets Betænkkelighed skyldes følgende principielle Grund. Man ønsker vedblivende at holde den voksne mandlige Arbejder udenfor lovbealet Begrænsning af Arbejdstiden, saaledes som Tilfældet er nu. Man mener, at især i vort Land, hvor de faglærte Arbejderes Organisation er saa fremskreden, og hvor den maa betegnes som en med Arbejdsgiverne og deres Organisationer fuldt jævnyrdig Faktor, bør Industriens Arbejdere ikke, i Modsætning til den øvrige Befolkning, være underkastede indskrænkende Bestemmelser gennem Lov med Hensyn til deres Arbejdsret, eftersom de maa antages fuldt ud at være i Stand til uden saadan Undtagelseslovgivning at faa deres Arbejdstid fastsat efter deres eget Ønske.

Et Mindretal ønsker § 26 ikke blot fastholdt, men udvidet til ogsaa at omfatte Begrænsning af Arbejdstiden i Virksomheder med kontinuerlig Drift, altsaa uafbrudt Drift Dag og Nat. Overfor dette gælder Flertallets Betænkkeligheder lige saa fuldt. Vi erkende meget vel, at Arbejdet Dag og Nat i Virksomheder med kontinuerlig Drift ikke bør kunne gaa ud over Arbejderne og deres Sundhed, men vi mene, at her, som i de andre Forhold,